

## วัดป่าโมก



### ประวัติความเป็นมา

วัดป่าโมก เป็นวัดโบราณ สร้างสมัยกรุงสุโขทัย เดิมเป็นที่ตั้งของวัด ๒ วัด ซึ่งมีเขตที่ตั้งติดต่อกัน คือ วัดชีปะขาว และวัดป่าโมก หรือวัดใต้ท้ายตลาด ต่อมาสมัยกรุงศรีอยุธยา วัดป่าโมก ซึ่งมีพระพุทธรูปปางไสยาสน์องค์ใหญ่ประดิษฐานอยู่ และอยู่ใกล้ฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา น้ำได้เซาะเข้ามาใกล้วิหารพระพุทธรูปปางไสยาสน์ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้วิหารพังทลายลงได้ พระมหาสุวรรณโชติ เจ้าอาวาสป่าโมก สมัยนั้น จึงได้แจ้งให้พระยาราชสงครามได้ทราบและพระยาราชสงครามจึงได้กราบทูลให้พระเจ้าท้ายสระทรงทราบ จึงโปรดให้มีการชะลอพระพุทธรูปปางไสยาสน์จากที่ประดิษฐานเดิมไปยังสถานที่ใหม่ซึ่งน้ำเซาะไม่ถึง แล้วให้สร้างถาวรวัตถุต่าง ๆ ขึ้นในสถานที่ใหม่นี้ แล้วรวมวัด ๒ วัด คือวัดชีปะขาวกับวัดป่าโมกหรือวัดใต้ท้ายตลาด เป็นวัดเดียวกัน แล้วขนานนามใหม่ว่า **วัดป่าโมก** เพราะภูมิประเทศมีป่าโมกมาก ครั้นถึงรัชกาลที่ ๔ และรัชกาลที่ ๕ ได้ทรงปฏิสังขรณ์และได้มีการบูรณะกันต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบัน ได้รับยกฐานะเป็นพระอารามหลวงเมื่อปีพุทธศักราช ๒๒๗๑

### สถานะและที่ตั้ง

วัดป่าโมก เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๗๐ ไร่ ๖๐ ตารางวา

